

**orta doęu
teknik üniversitesi**

dağcılık ve kış sporları kolu

**17-23 haziran 2002
aladaęlar dipsizgöl ekspedisyonu
teknik raporu**

uęur alkan

1.gün

Cimbar kanyonundan yükselmeye başladık, hep merak ettığımız içinde dere akan cimbarı'ı nihayet görebildik, ama asıl süprizi kapıyı geçerken yaşadık, daha doğrusu ekipte oradan daha önce geçen tek insan olarak ben yaşadım. Vadi su içindeydi, öyle böyle değil gürül gürül dere akıyordu, bir an yanlış vadiye geldiğimi yolu kaybettiğimi bile sandım. Önce"ne güzel yukarda dipsizgölün kurtlu suyunu içmek zorunda kalmaycaz" diye sevinmişim ama ; biraz erken bir sevinmiş. Yükseldikçe hava da soğumaya başladı, daha önce bu mevsimde aladağlarda bulunmuştum, havanın arada bozup soğuması normaldi, asıl "normal olmayan" la yukarıda karşılaşacaktık.Beş altı saat gibi bir sürede mevsimlik göle dönen yaylacıların kamp kurduğu düzlüğe geldik ve ikinci büyük dumuru yaşadım, uzaktan gördüğüm dipsiz çanağı bembeyazdı, çanağın içini tam göremesem de bunu tahmin etmek zor değildi, önden yukarı gidip bakan ekiplerin söylediğine göre dipsizgöl buzpateni pisti tadındaydı, eh ben de kampı bulduğumuz yere atmaya karar verdim, söylemeye gerek yok kampın etrafından şarıl şarıl sular akıyordu

Akşam hava 'soğumaya' devam etti, zaten her taraftan gelen ve hiç de güzel duygular uyandırmayan bulutlar yeteri kadar düşündürüyordu, üsüne bir de sis çöktü. Bir başka 'halledilmesi' gereken sorun da etkinliğe sonradan gelecek Ahu'yla haberleşme idi, gerçi yolu biliyordu ve tek başına gelebilirdi ama kamp yerimiz farklıydı ve sis yüzünden bizi görmeden geçebilirdi, bir başka sebep de Ahu gibi 'fransız' tipolojisindeki bir hatunun tek başına yukarı gelmesiydi-Ahu'ya güvenmediğimden değil yöre insanına güvenmiyordum- yani Ahu'ya ulaşip ne zaman geleceğini öğrenmemiz gerekiyordu (kendisi bulgaristanda olduğundan tam tarihi bilemiyorduk) bu yüzden cep telefonu kullanmak durumunda kaldık- gerçi pek kullanamadık zira çekmiyordu. Bu arada kampa geri dönerken iyice bastıran sis yüzünden biraz maymun da olmadık değil (Amca ve ben) bi on dakika dalan kampı aradık meğer etrafında tur atıyormuşuz.

Etkinliğer sonradan katılma durumuna bu raporda girmek istemiyorumu benim açımdan bir sorun yoktu, makul ölçülerde kalındığı sürece kol etiği açısından da sorun olacağına inanmıyorum, dağa gitmek isteyen bir insanı –hem de tecrübeli bir eğiticiyi- engellemek istemedim..

2.gün

Sabah erken vakitlerde kalktık (şu an etkinliğin üsründen bayağı bir süre geçmiş olduğu için saatleri tam hatırlayamıyorum- her zamanki gibi) sis kalkmamıştı ve bu durumda çıkış yapmanın anlamı yoktu, çıkışları hava düzeline kadar erteledim, sadece üç kişilik güvenilir bir ekip aşağıya ,Ahu'yu almaya gitti,kapıya kadar inip orada bekleyeceklerdi, Ahu eğer gelirse Cimbardan çıkacağını söylemişti, her halükarda kapıdan geçecekti –yni öyle düşünüyorduk.Yanılmışız.

Saat 10 gibi (bunu hatırlıyorum) hava açmaya başlayınca ekipler çıktı, ilk yılındakiler davlumbaz, yıldız batı ve yıldız başı' na eğiticilerden oluşan bir ekip de benimle küçük demirkazık'a gidiyordu.Amacım mümkün olduğu kadar ikinci yılındakileri daha teknik yerlere yollayarak (küçük-büyük demirkazık, belki kocasarp) tecrübe kazanmalarını sağlamaktı. Neyse biz kuzey duvarına baka baka giderken-tabii bunun onu son görüşümüzolduğunu bilmiyorduk- hava tekrar bozmaya başladı, daha doğrusu bozacağıının sinyallerini verdi, hava her taraftan hızla kapatıyordu ve vadiye de yedigöller tarafından sis çöküyordu. Dönmeye başladığı diğer ekipbaşlarına da sis durumunda oyalanmadan dönmelerini söylemişim, etkinlikte eğitici sayısı fazla ve hepsi de tecrübeli ve güvenilirirdi ama hiçbiri dipsizgölde daha önce bulunmamıştı kaldı ki sis basınca ben kendime bile güvenmiyorum. Sis çökmeye devam etti ve vadiyi iyice kapattı, bi daha da açmadı zaten.

Öğleden sonra kapıya Ahu'yu almaya giden ekip Ahusuz olarak geri döndü, kapıda uzun süre bekleyip dönmüşler. Hava bozmaya devam etti, ufaktan kar yağışı başladı, yazın Aladağlarda kar yağdığını görmüştüm ama atıştırıp geçmişti, bu sefer ki farklı oldu, ortam temel kış –ılgaz moduna girdi, dumur üstüne dumur!! Bir yandan da ya Ahu yukarı çıkıp kampı görmeden geçerse diye kara kara düşünüyorduk, sağolsun Can aşağı bir kez daha gitmeye talip oldu ve yine üç kişilik bir ekip o sis ve bozuk havada kapıya yollandı.Hava kararırken döndüklerinde Ahu gene yoktu.Bu arada Türkiye'nin Japonları eleyip çeyrek finale çıktığını öğrendik (yürü be koçum).

3.gün

Gece hava iyice koptu, açıkçası çadır ne zaman çökecek diye bekliyordum. Sabah rüzgar geceki kadar şiddetli değildi ama ortalık bembeyaz ve acayıpte soğuktu, sis zaten artık ayrılmaz bir parçamız olmuştu.Çıkış da yapılamadığından etkinlik Ahu'yu arayıp bulma faaliyetine döndü diyebilirim, bu sabah aşağı inme sırası bendeydi ve bu sefer kesin sonuç için gidiyorduk, dağevine kadar inecektik!(heyt bee). Yine üç kişilik ekip (erdem, togan ve ben) iyi bir hızla ve üç erkeğin birarada yapabileceği her türlü iğrenç muhabbeti yaparal, bir yandan da yolda Ahu'yla karşılaşmayı umaraka aşağı indik, o sıradan Doğan Palut İstanbuldan bir kaç kişi ve Adanalı dostumuz Mümin Cimbarın içinde ikamet ediyordu onlara uğrayıp hal hatır mavzuundan sonra Ahu'yu sorduk, ve Ahu'nun sırrı ortaya çıktı.Birgün önce cimbardan yola çıkmış ama kanyonda yanlış sapağa girince geri dönüp ertesi gün arpalıktan çıkmaya karar vermiş. Tabi bizim ekipler herseferinde kapıya kadar geldiğinden hiç karşılaşmamışlar. Henüz çok uzaklaşmadığını umarak Arpalık tarafına koşmaya başladık, allahtan dağevine uğrayıp bakmayı akıl etmişsiz, Ahu içerde serilmiş uyuyordu, sis yüzünden gitmekten vazgeçmiş.İkinci vakti kamptaydık.

4.gün

Gece her ne kadar hava açacak beklentileri uyandırdıysa da-yıldızlar bile gözüktü diyebilirim- sabah yaklaşan bulutlar fırtınanın habercisiydi(bababa cümleye bak! Entel misin oolum ?)Ben de artık bu diyarda kalmanın bir anlamı kalmadığına karar vererek –zira geldiğimizden beri bırak güneş yüzü görmeyi kardan rüzgardan telef olmuştuk- ahaliyi aşağı, arpalık vadisine indirdim, güneş yüzü gördü çocuklar.Arpalıkta hava iyiydi, aslında kapıdan çıkar çıkmaz havada bariz bir değişim olmuştu, kayıp cennet hesabı.Buradan gidilebilecek zaten üç zirve var, küçük ve büyük Demirkazık, bir de İtotorumu, bunların hepsi de ilk yılındakiler için 'fazla' idi.Sonuçta isteyen 2. yılındakilerden, Amca ve Hüso'nun ekipbaşılığında iki ekip küçüğe doğru yola çıktı.Biz kamptakilerde, pet şişeyle maç, sincap yakalamaca,filistin sapanı gibi aktiviteler ve bilimüm geyikle günü geçirdik.B.Demirkazık zaten sis içindeydi, sonradan küçük de kapandı, yani ekipler zirve yapamadan geri geldiler.

5.gün

Burada bir gün daha kalmanın anlamı yoktu, çünkü yapacak bir şey yoktu, eğiticilerle bir şeyler yapılırdı tabii ama ilk yılındakileri bir gün daha mahkum etmiş olacaktım, e tabi Türkiye-Senegal maçının da etkisi yok değil (boru değil çeyrek finale çıkmışız).Yani kampı toplayıp aşağı yollandık, kısa bir iniş oldu.Etkinlik toplantısından önce dereye girdik, bentte yüzdük, toplantıyı yapıp maçı izlemeye federasyonun evine gittik.Etkinlik bir gün erken bitti ama iyi de oldu,altın golü attığımızda yukarıda olmak istemezdim doğrusu.
(İL-HAN-MAN-SİZ!!!)